

DE
INVMERIS CVRVIS ALGEBRAICIS,
QVARVM LONGITUDINEM PER ARCVS ELLIP-
TICOS METIRI LICET.

Auctore

L. EULER O.

Comuent. exhib. die 10 Junii 1776.

§. I.

Pro Ellipsi, cuius singuli arcus nobis mensuram curuarum quae-
fitarum suppeditare debent, sit abscissa $= v$, applicata vero
 $= n\sqrt{1-v^2}$, unde elementum arcus colligitur $= \frac{\partial v \sqrt{1+(nn-1)v^2}}{\sqrt{1-v^2}}$;
quamobrem sequens nobis propositum sit problema.

Problema.

*Pro coordinatis x et y eiusmodi functiones algebraicas ip-
fius v inuestigare, vt fiat*

$$\sqrt{(\partial x^2 + \partial y^2)} = \frac{\partial v \sqrt{1+(nn-1)v^2}}{\sqrt{1-v^2}}.$$

Solutio.

§. 2. Vt formulae $\sqrt{(\partial x^2 + \partial y^2)}$ formam praescrip-
tam conciliemus, quoniam denominator $\sqrt{1-v^2}$ duos ha-
bet factores $\sqrt{1+v}$ et $\sqrt{1-v}$, statuamus $\partial x = \frac{(p+q)\partial v}{\sqrt{2}(1+v)}$
 ∂y

$\partial y = \frac{(p-q)\partial v}{\sqrt{v^2(1-v^2)}}$, hinc autem fiet
 $\sqrt{(\partial x^2 + \partial y^2)} = \partial v \sqrt{(pp+qq-2pqv)}$,
 vnde patet pro p et q eiusmodi quantitates quaeri debere, vt
 prodeat $pp+qq-2pqv = 1+(nn-1)v^2$.

§. 3. Ante omnia autem hic euidens est, si modo
 pro litteris p et q functiones rationales integrae ipsius v assig-
 nari queant, ambas formulas pro ∂x et ∂y assumtas semper
 integrationem esse admissuras, propterea quod ambae istae for-
 mulae $\frac{v^i \partial v}{\sqrt{1+v^2}}$ et $\frac{v^i \partial v}{\sqrt{1-v^2}}$ semper sunt integrabiles, si
 modo exponens i fuerit integer positivus. Ad hoc igitur ne-
 gotium absoluendum sequentes casus euoluamus.

I. Casus

quo $p = 1$ et $q = \alpha v$.

§. 4. Hic igitur erit $pp+qq = 1+\alpha\alpha vv$ et
 $2pqv = 2\alpha vv$, quamobrem effici oportet

$$1+\alpha\alpha vv - 2\alpha vv = 1+(nn-1)vv$$

vnde patet sumi debere $\alpha = 1+n$, ita vt nostra elementa hoc
 casu fiant

$$\partial x = \frac{[1+(n+1)v]\partial v}{\sqrt{2(1+v^2)}} \text{ et } \partial y = \frac{[1-(n+1)v]\partial v}{\sqrt{2(1-v^2)}}$$

vbi integralibus sumtis reperitur

$$x = \frac{1}{3} [1 - 2n + (n+1)v] \sqrt{2(1+v^2)} \text{ et}$$

$$y = \frac{1}{3} [2n - 1 + (n+1)v] \sqrt{2(1-v^2)}.$$

§. 5. Vt hinc quantitatem v eliminemus, addamus
 ambo quadrata, et obtinebimus

$$\frac{\partial(x^2+y^2)}{\partial v} = (2n-1)^2 - 3(nn-1)vv,$$

ex

ex qua aequatione v facile per x et y determinatur; inde enim fit $\frac{v}{v} = \frac{(2n-1)^2}{3(nn-1)} - \frac{3(xx+yy)}{4(nn-1)}$. Quo iam hunc valorem loco v/v facilius substituere queamus, sumamus productum nostrarum formularum

$$\frac{xy}{z} = [(n+1)^2 v/v - (2n-1)^2] \sqrt{(1-v/v)}$$

quae aequatio si quadretur, ubique tantum pares dimensiones ipsius v occurrent, ac loco v/v valore substituto aequatio inter x et y ad sextum ordinem ascendet.

II. Casus

quo $p = 1 + \beta v/v$ et $q = \alpha v$.

§. 6. Hic ergo erit

$$pp + qq = 1 + (\alpha\alpha + 2\beta)v/v + \beta\beta v^4 \text{ et}$$

$$2pqv = 1 + 2\alpha v/v + 2\alpha\beta v^4,$$

unde conditio adimplenda erit

$$1 + (\alpha\alpha + 2\beta - 2\alpha)v/v$$

$$+ (\beta\beta - 2\alpha\beta)v^4 = 1 + (nn-1)v/v$$

Hic igitur ante omnia esse oportet $\beta\beta - 2\alpha\beta = 0$, ideoque $\beta = 2\alpha$, atque nunc supereft ut fiat

$$\alpha\alpha + 2\beta - 2\alpha = \alpha\alpha + 2\alpha = nn - 1,$$

sicque capi debet $\alpha = n - 1$ et $\beta = 2(n - 1)$.

§. 7. Pro curva igitur definienda habebimus

$$p = 1 + 2(n-1)v/v \text{ et } q = (n-1)v,$$

sicque nunc erit

$$\partial x = \frac{1+(n-1)v+2(n-1)v^2}{\sqrt{2(1+v)}} \partial v \text{ et}$$

$$\partial y = \frac{1-(n-1)v+2(n-1)v^2}{\sqrt{2(1-v)}} \partial v$$

quarum integratio nulla amplius laborat difficultate, vnde hoc labore merito supersedemus.

III. Casus

$$\text{quo } p = 1 + \beta v^2 \text{ et } q = \alpha v + \gamma v^3.$$

§. 8. Hic igitur erit

$$pp + qq = 1 + (\alpha\alpha + 2\beta)v^2 + (\beta\beta + 2\alpha\gamma)v^4 + \gamma\gamma v^6 \text{ et}$$

$$pq = \alpha v + (\alpha\beta + \gamma)v^3 + \beta\gamma v^5,$$

vnde conficitur

$$pp + qq - 2pqv = 1 + (\alpha\alpha + 2\beta - 2\alpha)v^2$$

$$+ (\beta\beta + 2\alpha\gamma - 2\alpha\beta - 2\gamma)v^4 + (\gamma\gamma - 2\beta\gamma)v^6,$$

quae quantitas aequari debet $1 + (n n - 1)v^2$. Hic igitur primo potestas v^6 tolli, debet, quod fit ponendo $\gamma\gamma - 2\beta\gamma = 0$, ideoque $\gamma = 2\beta$; deinde vero etiam potestatem quartam tolli oportet, vnde fit

$$\beta\beta + 2\alpha\gamma - 2\alpha\beta - 2\gamma = 0, \text{ siue}$$

$$\beta\beta + 2\alpha\beta - 4\beta = 0, \text{ ideoque}$$

$$\beta = 4 - 2\alpha \text{ et } \gamma = 8 - 4\alpha.$$

Iam vero coefficientis ipsius v^2 erit

$$\alpha\alpha + 2\beta - 2\alpha = \alpha\alpha + 8 - 6\alpha$$

quem aequari oportet ipso $n n - 1$, vnde colligitur $\alpha - 3 = n$, siue $\alpha = n + 3$, tum vero

$$\beta = -2(n + 1) \text{ et } \gamma = -4(n + 1).$$

§. 9. His igitur valoribus inuentis nostrae formulae integrandae erunt

$$\partial x = \frac{1 + (n + 3)v - 2(n + 1)v^2 - 4(n + 1)v^3}{\sqrt{2(1 + v)}} \partial v \text{ et}$$

$$\partial y = \frac{1 - (n + 3)v - 2(n + 1)v^2 + 4(n + 1)v^3}{\sqrt{2(1 - v)}} \partial v,$$

qua-

quarum integrationi iterum non immorabitur. Unicum tantum adhuc talem casum attingamus.

IV. Casus

quo $p = 1 + \beta v v + \delta v^4$ et $q = \alpha v + \gamma v^3$.

§. 10. Hic igitur erit

$$pp + qq = 1 + (\alpha\alpha + 2\beta)v v + (\beta\beta + 2\delta + 2\alpha\gamma)v^4 \\ + (2\beta\delta + \gamma\gamma)v^6 + \delta\delta v^8 \text{ et}$$

$$pq = \alpha v + (\alpha\beta + \gamma)v^3 + (\alpha\delta + \beta\gamma)v^5 + \gamma\delta v^7,$$

ex quibus conficitur formula

$$pp + qq - 2pqv = 1 + (\alpha\alpha + 2\beta - 2\alpha)v v \\ + (\beta\beta + 2\alpha\gamma + 2\delta - 2\alpha\beta - 2\gamma)v^4 \\ + (\gamma\gamma + 2\beta\delta - 2\alpha\delta - 2\beta\gamma)v^6 \\ + (\delta\delta - 2\gamma\delta)v^8,$$

quae formula cum aequari debeat huic: $1 + (nn - 1)v v$, primo tollatur potestas octaua, unde fit $\delta\delta - 2\gamma\delta = 0$, ideoque $\delta = 2\gamma$. Iam potestas sexta afficitur hac forma:

$$\gamma\gamma + 2\beta\delta - 2\alpha\delta - 2\beta\gamma = \gamma\gamma + 2\beta\gamma - 4\alpha\gamma,$$

quae nihilo aequata praebet $\gamma = 4\alpha - 2\beta$, hincque $\delta = 8\alpha - 4\beta$.

Porro autem potestatis quartae coëfficiens est

$$\beta\beta + 2\alpha\gamma + 2\delta - 2\alpha\beta - 2\gamma =$$

$$\beta\beta - 6\alpha\beta - 4\beta + 8\alpha\alpha + 8\alpha = 0$$

quae aequatio diuisa per $\beta - 2\alpha$ præbet $\beta = 4\alpha + 4$, ita ut pro β geminos nanciscamur valores, alterum $\beta = 2\alpha$, alterum vero $\beta = 4\alpha + 4$, quorum utrumque seorsim evoluamus.

§. 11. Sit igitur $\beta = 2\alpha$, eritque $\gamma = 0$ et $\delta = 0$, quo ergo casu res ad casum secundum renolvitur. Sit igitur $\beta = 4\alpha + 4$, et nunc fiet $\gamma = -4(\alpha + 2)$ et $\delta = -8(\alpha + 2)$.

Verum hinc fiet potestatis $v v$ coëfficiens $\alpha \alpha + 2 \beta - 2 \alpha$,
ipfi $n n - 1$ aequandus, vnde fit $\alpha + 3 = n$, sive $\alpha = n - 3$,
hincque porro fiet

$\beta = 4(n - 2)$; $\gamma = -4(n - 1)$ et $\delta = -8(n - 1)$;
ex quibus ergo conficitur

$$p = 1 + 4(n - 2)v v - 8(n - 1)v^4 \text{ et}$$

$$q = (n - 3)v - 4(n - 1)v^3,$$

vnde tandem colligitur

$$x = \int \frac{(p+q)dv}{\sqrt{v^2(1+v)}} \text{ et } y = \int \frac{(p-q)dv}{\sqrt{v^2(1-v)}},$$

quem integrationis laborem suscipere foret superfluum.

Digressio

pro casu $n = \pm 1$.

§. 12. Ex euolutione casuum superiorum manifestum est, curuas continuo ad altiores gradus ascendere; hinc autem perpetuo excipi oportet casum, quo foret $n = \pm 1$, quandoquidem arcus ellipticus $\int \frac{\partial v \sqrt{1+(n n - 1)v v}}{\sqrt{1-v v}}$ abiret in $\int \frac{\partial v}{\sqrt{1-v v}}$, hoc est in arcum circularem. Cum igitur praeter circulum nullae aliae dentur tales curuae, necesse est, ut curuae, ad quos casus præcedentes nos deducunt, quando fuerit $n = \pm 1$, circulum exhibant.

§. 13. Pro casu autem primo, vbi integralia iam euolvimus, quando fit $n = \pm 1$ ideoque $n n - 1 = 0$, aequatio penultima abit in hanc: $\frac{2}{3}(xx + yy) = (2n - 1)^2$, hoc est aequabitur vel $= 1$ vel $= 9$, ita ut utroque casu curua manifesto sit circulus, cum tamen pro aliis omnibus valoribus ipsius n aequatio ad sextum ordinem assurgere sit obseruata.

§. 14.

— (77) —

§. 14. Pro casu secundo faciamus primo $n = +1$, eritque $\partial x = \frac{\partial v}{\sqrt{2}(1+v)}$ et $\partial y = \frac{\partial v}{\sqrt{2}(1-v)}$, unde integrando fit $x = \sqrt{2}(1+v)$ et $y = -\sqrt{2}(1-v)$, ex quibus manifesto colligitur $xx + yy = 4$, quae utique est aequatio ad circulum. Sin autem sumamus $n = -1$, reperitur

$$\partial x = \frac{1-2v-4vv}{\sqrt{2}(1+v)} \partial v \text{ et}$$

$$\partial y = \frac{1+2v-4vv}{\sqrt{2}(1-v)} \partial v,$$

hinc autem circulum enasci sequenti modo facilime ostendetur.

§. 15. Hunc in finem statuat $v = \cos. 2\phi$, eritque $\partial v = -2\partial\phi \sin. 2\phi$ et $\sqrt{2}(1+v) = 2\cos.\phi$, similique modo $\sqrt{2}(1-v) = 2\sin.\phi$. Ergo pro priore formula erit

$$\frac{\partial v}{\sqrt{2}(1+v)} = -2\partial\phi \sin.\phi, \text{ alter vero factor fiet}$$

$$= 1 - 2\cos. 2\phi - 4\cos. 2\phi^2$$

$$= -1 - 2\cos. 2\phi - 2\cos. 4\phi$$

quamobrem habebimus

$$\partial x = 2\partial\phi \sin.\phi (1 + 2\cos. 2\phi + 2\cos. 4\phi).$$

Constat autem esse

$$2\sin.\phi \cos. 2\phi = \sin. 3\phi - \sin.\phi \text{ et}$$

$$2\sin.\phi \cos. 4\phi = \sin. 5\phi - \sin. 3\phi,$$

quibus substitutis obtinebitur $\partial x = 2\partial\phi \sin. 5\phi$, cuius integrale est $x = -\frac{2}{5}\cos. 5\phi$.

Simili modo pro altera formula prodit $\frac{\partial v}{\sqrt{2}(1-v)} = -2\partial\phi \cos.\phi$, alter vero factor erit

$$1 + 2\cos. 2\phi - 4\cos. 2\phi^2 = -1 + 2\cos. 2\phi - 2\cos. 4\phi$$

sicque fiet

$$\partial y = 2\partial\phi \cos.\phi (1 - 2\cos. 2\phi + 2\cos. 4\phi).$$

Constat autem esse

$$2\cos.\phi \cos. 2\phi = \cos. 3\phi + \cos.\phi \text{ et}$$

$$2\cos.\phi \cos. 4\phi = \cos. 5\phi + \cos. 3\phi,$$

quocirca proueniet $\partial y = 2 \partial \Phi \cos. 5 \Phi$, ideoque $y = \frac{2}{5} \sin. 5 \Phi$, consequenter hic casus nobis suppeditat $x x + y y = \frac{4}{25}$, quae iterum manifesto est aequatio ad circulum.

§. 16. Tractemus simili modo casum tertium, ponendo primo $n = + 1$, et habebimus

$$\partial x = \frac{i + 4v - 4vv - 8v^3}{\sqrt{2}(i+v)} \partial v \text{ et}$$

$$\partial y = \frac{i - 4v - 4vv + 8v^3}{\sqrt{2}(i-v)} \partial v.$$

Statuamus iterum $v = \cos. 2 \Phi$ fietque

$$\partial x = -2 \partial \Phi \sin. \Phi (i + 4 \cos. 2 \Phi - 4 \cos. 2 \Phi^2 - 8 \cos. 2 \Phi^3) \text{ et}$$

$$\partial y = -2 \partial \Phi \cos. \Phi (i - 4 \cos. 2 \Phi - 4 \cos. 2 \Phi^2 + 8 \cos. 2 \Phi^3),$$

vbi notetur esse

$$4 \cos. 2 \Phi^2 = 2 + 2 \cos. 4 \Phi \text{ et}$$

$$8 \cos. 2 \Phi^3 = 6 \cos. 2 \Phi + 2 \cos. 6 \Phi,$$

vnde habebimus

$$\partial x = 2 \partial \Phi \sin. \Phi (i + 2 \cos. 2 \Phi + 2 \cos. 4 \Phi + 2 \cos. 6 \Phi) \text{ et}$$

$$\partial y = 2 \partial \Phi \cos. \Phi (i - 2 \cos. 2 \Phi + 2 \cos. 4 \Phi - 2 \cos. 6 \Phi).$$

Quodsi iam has reductiones ulterius prosequamur, nanciscemur tandem

$$\partial x = 2 \partial \Phi \sin. 7 \Phi, \text{ ideoque } x = -\frac{2}{7} \cos. 7 \Phi,$$

eodemque modo

$$\partial y = 2 \partial \Phi \cos. 7 \Phi, \text{ ergo } y = \frac{2}{7} \sin. 7 \Phi,$$

vnde iterum colligitur $x x + y y = \frac{4}{49}$, ideoque pro circulo.

§. 17. Si pro eodem casu tertio ponatur $n = -1$, fiet

$$\partial x = \frac{i + 2v}{\sqrt{2}(i+v)} \partial v \text{ et } \partial y = \frac{i - 2v}{\sqrt{2}(i-v)} \partial v.$$

Statuamus igitur $v = \cos. 2 \Phi$, eritque $\sqrt{2}(i+v) = 2 \cos. \Phi$ et $\sqrt{2}(i-v) = 2 \sin. \Phi$ et $\partial v = -2 \partial \Phi \sin. 2 \Phi$; quamobrem

obrem habebitur

$$\partial x = -\frac{(1 + 2 \cos. 2\Phi)}{2 \cos. \Phi} \partial \Phi \sin. 2\Phi = -2 \partial \Phi \sin. \Phi (1 + 2 \cos. 2\Phi) \text{ et}$$

$$\partial y = -\frac{(1 - 2 \cos. 2\Phi)}{2 \sin. \Phi} \partial \Phi \sin. 2\Phi = -2 \partial \Phi \cos. \Phi (1 - 2 \cos. 2\Phi),$$

quae formulae porro reducuntur ad has:

$$\partial x = -2 \partial \Phi \sin. 3\Phi \text{ et } \partial y = -2 \partial \Phi \cos. 3\Phi,$$

hincque integrando fiet

$$x = \frac{2}{3} \cos. 3\Phi \text{ et } y = -\frac{2}{3} \sin. 3\Phi,$$

vnde colligitur $x^2 + y^2 = \frac{4}{9}$, quae est aequatio pro circulo,
cuius radius $= \frac{2}{3}$.

§. 18. Quodsi quis simili modo casum quartum euolvere voluerit, ponendo siue $n = +1$ siue $n = -1$, itidem reperiet curuas satisfacientes pariter ad circulum reduci. Hinc igitur ansam, arripimus problema nostrum alio modo resoluerdi, dum scilicet in formulam, qua arcus curuae exprimi debet, statim sinum cosinumque cuiuspiam anguli introducemus.

Alia problematis solutio ex calculo angulorum petita.

§. 19. Cum elementum arcus curuarum quae sitarum debeat esse

$$\partial s = \frac{\partial v \sqrt{[1 + (n n - 1)v v]}}{\sqrt{1 - v v}},$$

ponamus statim $v = \sin. \Phi$, vt fiat $\frac{\partial v}{\sqrt{1 - v v}} = \partial \Phi$, eritque

$$\partial s = \partial \Phi \sqrt{(\cos. \Phi^2 + n n \sin. \Phi^2)},$$

vnde statim manifestum est capi posse

$$\partial x = \partial \Phi \cos. \Phi \text{ et } \partial y = n \partial \Phi \sin. \Phi;$$

vnde fit $x = \sin. \Phi$ et $y = -n \cos. \Phi$, ideoque $n x = n \sin. \Phi$,

vnde colligitur $n n x^2 + y^2 = n n$, quae est ipsa aequatio pro Ellipsi,

Ellipsi, cuius arcus mensuram reliquarum curuarum constituere debent.

§. 20. Ex hac autem solutione infinitas alias curuas quae sito pariter satisfacientes derivare possumus; ponendo

$$\partial x = \partial \Phi \cos. \Phi \cos. \omega - n \partial \Phi \sin. \Phi \sin. \omega \text{ et}$$

$$\partial y = \partial \Phi \cos. \Phi \sin. \omega + n \partial \Phi \sin. \Phi \cos. \omega,$$

sic enim euadet

$$\partial x + \partial y^* = \partial \Phi^* \cos. \Phi^* + n n \partial \Phi^* \sin. \Phi^* = \partial s^*.$$

Tantum igitur supereft ut istae duae formulae differentiales integrabiles reddantur, quod manifesto in genere eueniet, sumendo $\omega = \lambda \Phi$, tum enim per reductiones satis cognitas nascemur:

$$\frac{\partial x}{\partial \Phi} = (n+1) \cos. (\lambda+1) \Phi - (n-1) \cos. (\lambda-1) \Phi \text{ et}$$

$$\frac{\partial y}{\partial \Phi} = (n+1) \sin. (\lambda+1) \Phi - (n-1) \sin. (\lambda-1) \Phi,$$

atque hinc integrando impetrabimus:

$$2x = \frac{n+1}{\lambda+1} \sin. (\lambda+1) \Phi - \frac{(n-1)}{(\lambda-1)} \sin. (\lambda-1) \Phi,$$

$$2y = \frac{n+1}{\lambda+1} \cos. (\lambda+1) \Phi - \frac{n-1}{\lambda-1} \cos. (\lambda-1) \Phi,$$

quae ergo ambae formulae semper sunt algebraicae, solo casu excepto vbi $\lambda = \pm 1$. Caeterum quando $n = \pm 1$, curuae resultantes manifesto abeunt in circulum, quicunque valor ipsi λ tribuatur.

§. 21. Haec solutio non solum est admodum succincta, sed etiam multo latius patet quam praecedens, quandoquidem praecedentes casus ex hac solutione deducuntur, sumendo $\lambda = \pm \frac{1}{2}$; vel $\lambda = \pm \frac{3}{2}$; vel $\lambda = \pm \frac{5}{2}$; vel $\lambda = \pm \frac{7}{2}$. Quatenus igitur hic pro λ numeros integros accipere licet;

vel

vel etiam quascunque alias fractiones, eatenus haec solutio longe alias suppeditat lineas curuas, quae ex priori solutione nullo modo deduci possunt. Euoluamus igitur aliquot exempla.

Exemplum 1.

§. 22. Quia pro λ unitatem assumere non licet, ponamus statim $\lambda = 2$, atque habebimus

$$x = + \frac{n+1}{6} \sin. 3\Phi - \frac{(n-1)}{2} \sin. \Phi \text{ et}$$

$$y = - \frac{(n+1)}{6} \cos. 3\Phi + \frac{(n-1)}{2} \cos. \Phi,$$

hinc iam colligimus

$$xx + yy = \frac{(n+1)^2}{36} + \frac{(n-1)^2}{4} - \frac{(n(n-1))}{6} \cos. 2\Phi,$$

ex qua aequatione angulus Φ haud difficulter per x et y determinatur, qui deinceps in alterutra substitutus praebet aequationem inter x et y .

Exempum 2.

Sumamus etiam $\lambda = \frac{1}{2}$, erit

$$x = + \frac{(n+1)}{3} \sin. \frac{3}{2}\Phi + (n-1) \sin. \frac{1}{2}\Phi \text{ et}$$

$$y = - \frac{(n+1)}{3} \cos. \frac{3}{2}\Phi + (n-1) \cos. \frac{1}{2}\Phi.$$

Facile autem patet hoc exemplum cum casu supra §. 4. tractato congruere.

Scholion.

§. 23. Haec igitur solutio praecedentem maxime supereminet, cum non solum infinites plures curuas in se complectatur, sed etiam valores pro coordinatis x et y inuentam simpliciter exprimantur, vt duobus tantum terminis constent, cum sit

$$\begin{aligned}\partial x &= \frac{n+1}{\lambda+i} \sin. (\lambda+i) \Phi - \frac{(n-i)}{\lambda-i} \sin. (\lambda-i) \Phi \text{ et} \\ \partial y &= \frac{n+1}{\lambda+i} \cos. (\lambda+i) \Phi - \frac{(n-i)}{\lambda-i} \cos. (\lambda-i) \Phi.\end{aligned}$$

Ex qua forma coordinatarum colligitur istas curuas omnes affines esse Epicycloidibus, et generari posse ex prouolutione circuli super circulo, dum scilicet stylus describens non in ipsa peripheria circuli mobilis assumitur. Interim tamen ne haec quidem solutio pro generali haberi potest: namque innumera-biles alias curuas satisfacientes assignare licet, quae ne in hac solutione continentur, quam inuentione hinc subiungamus.

Adhuc alia solutio problematis propositi.

§. 24. Maneat ut ante $v = \sin. \Phi$, et cum hinc fiat
 $\partial s = \partial \Phi \sqrt{(\cos. \Phi^2 + n n \sin. \Phi^2)}$,
scribamus $i = \sin. \Phi^2$ loco $\cos. \Phi^2$, eritque
 $\partial s = \partial \Phi \sqrt{(i + (n n - i) \sin. \Phi^2)}$.

Faciamus autem breuitatis gratia $n n - i = m m$, atque huic conditioni statim satisficeret, sumendo $\partial x = \partial \Phi$ et $\partial y = m \partial \Phi \sin. \Phi$; hinc autem ob $x = \Phi$ prodiret curua transcendens, quod tamen non impedit, quo minus infinitae curuae algebraicae hinc deduci queant. Statuamus enim

$$\begin{aligned}\partial x &= \partial \Phi \cos. \lambda \Phi - m \partial \Phi \sin. \Phi \sin. \lambda \Phi \text{ et} \\ \partial y &= \partial \Phi \sin. \lambda \Phi + m \partial \Phi \sin. \Phi \cos. \lambda \Phi,\end{aligned}$$

atque hinc prodit

$$\partial x^2 + \partial y^2 = \partial \Phi^2 (i + m m \sin. \Phi^2).$$

Nunc igitur membra posteriora more solito euoluantur et ob-tinebitur

$$2 \partial x$$

— (83) —

$$\frac{\partial x}{\partial \phi} = 2 \cos(\lambda \phi) - m \cos((\lambda-1)\phi + m \cos((\lambda+1)\phi \text{ et}$$
$$\frac{\partial y}{\partial \phi} = 2 \sin(\lambda \phi) + m \sin((\lambda-1)\phi + m \sin((\lambda+1)\phi,$$

vnde summis integralibus erit

$$x = \frac{2}{\lambda} \sin(\lambda \phi) - \frac{m}{\lambda-1} \sin((\lambda-1)\phi + \frac{m}{\lambda+1} \sin((\lambda+1)\phi \text{ et}$$
$$y = \frac{2}{\lambda} \cos(\lambda \phi) - \frac{m}{\lambda-1} \cos((\lambda-1)\phi + \frac{m}{\lambda+1} \cos((\lambda+1)\phi,$$

quae ergo formulae etiam sunt algebraicae, solo casu $\lambda = \pm 1$ excepto. Perspicuum autem est, hos valores penitus esse diuersos a praecedentibus, propterea quod terna membra involunt.

§. 25. Praeterea vero hic manifesto assūmimus esse $n n > 1$, ita vt haec solutio extendi nequeat ad casus quibus $n n \leq 1$, cum prior solutio pro omnibus valoribus numeri n valeat; interim tamen etiam haec solutio adaptari potest ad casus quibus $n n \leq 1$, ita vt sit

$$\partial s = \partial \phi \vee (1 - (1 - n n) \sin(\phi)),$$

quae expressio, posito $\sin(\phi) = 1 - \cos(\phi)$, abit in hanc:

$$\partial s = \partial \phi \vee (n n + (1 - n n) \cos(\phi)),$$

et posito breuitatis gratia $1 - n n = k k$, fiet

$$\partial s = \partial \phi \vee (n n + k k \cos(\phi)),$$

vbi notetur esse $n n + k k = 1$.

§. 26. Huic ergo formulae statim satisfiet ponendo

$$\partial x = n \partial \phi \text{ et } \partial y = k \partial \phi \cos(\phi),$$

vnde autem curua resultaret transcendens, quare vt curuas algebraicas eruamus, statuamus vt ante

$\partial x = n \partial \phi \sin. \lambda \phi + k \partial \phi \cos. \phi \cos. \lambda \phi$ et
 $\partial y = n \partial \phi \cos. \lambda \phi - k \partial \phi \cos. \phi \sin. \lambda \phi$,
 vnde ambo valores prodibunt algebraici, dum ne sit $\lambda = \pm i$.

§. 27. Reductione igitur solita in usum vocata nan-

ciscemur has formulas:

$\frac{\partial x}{\partial \phi} = 2n \sin. \lambda \phi + k \cos. (\lambda + i) \phi + k \cos. (\lambda - i) \phi$ et
 $\frac{\partial y}{\partial \phi} = 2n \cos. \lambda \phi - k \sin. (\lambda + i) \phi - k \sin. (\lambda - i) \phi$,
 vnde integrando deducimus:
 $2x = -\frac{2n}{\lambda} \cos. \lambda \phi + \frac{k}{\lambda+i} \sin. (\lambda+i) \phi + \frac{k}{\lambda-i} \sin. (\lambda-i) \phi$ et
 $2y = +\frac{2n}{\lambda} \sin. \lambda \phi + \frac{k}{\lambda+i} \cos. (\lambda+i) \phi + \frac{k}{\lambda-i} \cos. (\lambda-i) \phi$,
 quae curuae itidem maxime discrepant a praecedente solutione.

Scholion.

§. 28. Quamvis autem hae solutiones infinites infinitas suppeditent lineas curuas algebraicas problemati nostro satisfacientes, tamen vix affirmari posse videtur, in his formulis omnes plane solutiones contineri: tam parum enim adhuc istud argumentum est elaboratum, vt vix quicquam certi in hoc negotio statui posse videatur; sed potius quaestio generalis, qua curuae algebraicae desiderantur, quarum longitudo per datam formulam integralem $\int V \partial v$ exprimatur, vbi V denotet functionem quamcumque ipsius v , tantopere etiamnunc te-nebris obuoluta deprehenditur, vt solutionem paucissimis tantum casibus euoluere liceat, quemadmodum nobis solutio successit pro arcibus Parabolicis et Ellipticis. Si enim talis quaestio circa arcus Hyperbolicos proponatur, fateri cogor, nullo adhuc modo me vel unicam saltem curuam algebraicam eruere potuisse, cuius singuli arcus per formulam:

$$\int \frac{\partial v}{vv} \sqrt{1+v^4},$$

exprimerentur. Si enim v denotet abscissam Hyperbolae aequilaterae inter asymptotos, applicata erit $y = \frac{v}{b}$, ideoque $\partial y = -\frac{\partial v}{vv}$, unde elementum arcus resultat

$$\partial s = \frac{\partial v}{vv} \sqrt{1+v^4}.$$

Sin autem aequationem generalem pro Hyperbola assumere velimus, qua est $y = n \sqrt{1+v^2}$, elementum arcus inde nascitur $\partial s = \frac{\partial v \sqrt{1+(nn+1)v^2}}{\sqrt{1+v^2}}$, quae formula ita comparata est, ut omnia artificia, quae quidem mihi detegere licuit, penitus frustretur. Quin etiam hic nullo modo calculus angulorum cum vlo successu in subsidium vocari potest. Neutquam autem etiamnunc asseuerare ausim, praeter Hyperbolam nullas alias dari curuas algebraicas, quarum longitudinem per arcus Hyperbolicos metiri liceat, quemadmodum hoc de circulo audacter pronunciare non dubitau. Hac igitur speculatione amplissimus campus aperitur, in quo Geometrae non sine insigni fructu et Analyseos vteriori perfectione elaborare poterunt.